

Dosarul nr. 3ra-201/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Central (jud: E.Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Toderaș, E. Bejenaru, A Ciobanu)

DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Vincenzo Bonoli, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Bonoli Vincenzo împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La data de 16 ianuarie 2019, Bonoli Vincenzo a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia nr. 4 cu privire la aplicarea interdicției de intrare, emisă de către Biroul Migrație și Azil la 26 noiembrie 2018, s-a decis aplicarea în privința lui, în calitate de cetățean al Italiei, a interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 3 ani, începând cu data de 26 noiembrie 2018 până la data de 26 noiembrie 2021, în temeiul art. 9 și 10 alin. (1) lit. e) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Reclamantul a invocat că nu este de acord cu decizia Biroului Migrație și Azil, care nu i-a fost adusă la cunoștință, contrar prevederilor art. 9 alin. (5) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010.

La 4 decembrie 2018, avocatul Tatiana Guțu a înaintat o interpelare la Biroul Migrație și Azil, prin care a solicitat de a-i fi adusă la cunoștință decizia nr. 4 din 26 noiembrie 2018. Prin răspunsul nr. 504 din 15 decembrie 2018, recepționat de către avocat la 18 decembrie 2018, a fost expediată copia actului administrativ solicitat.

A susținut că, Vincenzo Bonoli fiind plecat din Republica Moldova, nu a avut posibilitatea să cunoască despre faptul aplicării interdicției de a intra în țară și respectiv,

a suportat cheltuieli de transport pentru a reveni pe teritoriul țării, ulterior suportând și cheltuieli de cazare.

A menționat că, la data emiterii deciziei, era cunoscut faptul că el este parte vătămată în cadrul unui proces penal, care se află la etapa urmăririi penale în cadrul Procuraturii or. Fălești, pornit pe faptul deposedării de bunuri.

A subliniat că Biroul Migrație și Azil, în actul administrativ contestat a indicat doar art. 9 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, fără a specifica însă alineatul din prezenta normă.

A solicitat Bonoli Vincenzo, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 4 din 26 noiembrie 2018 privind aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova, emisă de Biroul Migrație și Azil, secția regională Nord.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul Central, s-a admis acțiunea depusă de către Vincenzo Bonoli și a fost anulată decizia Biroului Migrație și Azil nr. 4 din 26 noiembrie 2018 cu privire la aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova a lui Vincenzo Bonoli.

Prin decizia din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de către Biroul Migrație și Azil și a fost menținută hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul Central.

Prin decizia din 3 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Biroul Migrație și Azil, a fost casată decizia din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost casată integral hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul Central și a fost emisă o nouă decizie prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Bonoli Vincenzo cu privire la anularea deciziei nr. 4 din 26 noiembrie 2018 a Biroului Migrație și Azil, secția regională Nord.

Prin încheierea din 15 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost corectată eroarea din decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și s-a indicat în dispozitivul deciziei, în loc de prenumele reclamantului/intimat Vincenzo, prenumele corect Vincenzo.

La data de 20 noiembrie 2020, Bonoli Vincenzo, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu a depus cerere de recurs, completată prin cererea din 30 decembrie 2020, împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că decizia contestată prezintă o serie de vicii în raport cu condițiile de formă, nu conține o motivare care să constituie un corp comun și autentic cu dispozitivul deciziei.

A considerat că decizia este nemotivată deoarece la emiterea acesteia Biroul Migrație și Azil a indicat prevederile art. 9 din Legea nr. 200 din 16 octombrie 2010 fără a fi specificat alineatul din prezenta normă.

Instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în apel și asupra acelor argumente invocate de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 3 iunie 2020.

Aceste motive constituie temei de casare a hotărârii și dovedesc o examinare superficială și neechitabilă, prin ce s-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

A solicitat Bonoli Vincenzo, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu admiterea cererii de recurs casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 26 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în dresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințe prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând cererea de recurs, Completul specializat pentru examinarea cauzelor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform articolului 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Actele cauzei denotă că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 3 noiembrie 2020. Decizia motivată a fost notificată participaților la proces la data de 15 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 211). Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul nemotivat depus la data de 20 noiembrie 2020 și motivarea acestuia depusă la data de 30 decembrie 2020, sunt în termen.

Prin încheierea din 21 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de către Bonoli Vincenzo, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu a fost numit pentru judecare în complet de 5 judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de admite recursul și de a casa decizia instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi de menținere a hotărârii primei instanțe, din următoarele motive.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Potrivit art. 21 alin. (1) al Codului administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

La fel, potrivit art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În același timp, în corespundere cu art. 219 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Din materialele cauzei rezultă că, la 16 martie 2018 de către Secția regională „Nord” a Biroului Migrație și Azil a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Vincenzo Bonoli și aplicată amendă în mărime de 3 000 de lei, în baza art. 344 alin. (2) Cod contravențional, încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii manifestată prin desfășurarea activității de muncă, aflat provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de lege la Societatea cu Răspundere Limitată „La Lunna Nel Pozzo” în calitate de agent de vânzări.

Concomitent, Secția regională „Nord” a Biroului Migrație și Azil a întocmit procesul-verbal în privința cetățeanului Italiei Vincenzo Bonoli cu privire la contravenție și aplicată amendă în mărime de 1 500 lei, în baza art. 333 alin. (1) Cod contravențional pentru încălcarea regulilor de ședere în Republica Moldova, manifestată prin încălcarea de către cetățeanul străin a regulilor de ședere prin nepărăsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de aflare.

La data de 28 iunie 2018, Secția regională „Nord” a Biroului Migrație și Azil a emis decizia nr. 045 de returnare a lui Vincenzo Bonoli de pe teritoriul Republicii Moldova în baza art. 152 alin. (1) lit. a) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, invocând încălcarea de către Vincenzo Bonoli a prevederilor art. 84 și art. 84¹ al legii menționate supra.

Prin decizia din 26 noiembrie 2018 emisă de către Secția regională „Nord” a Biroului Migrație și Azil în privința cetățeanului Italiei Vincenzo Bonoli, a fost aplicată interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 3 ani, din data de 26 noiembrie 2018 și până la 26 noiembrie 2021. Despre aplicarea interdicției

de intrare pe teritoriul Republicii Moldova Vincenzo Bonoli nu a cunoscut, fapt confirmat prin informația SIC „Acces Web”, deoarece a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 25 noiembrie 2018 prin postul vamal Sculeni.

Prin răspunsul din 15 decembrie 2018 a Secției regionale „Nord” a Biroului Migrație și Azil, Vincenzo Bonoli a fost informat despre interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pe o perioadă de trei ani, aplicată prin decizia nr. 4 din 26 noiembrie 2018.

La 16 ianuarie 2019 Vincenzo Bonoli a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil privind anularea deciziei nr. 4 din 26 noiembrie 2018.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul Central, acțiunea a fost admisă și s-a dispus anularea deciziei Biroului Migrație și Azil nr. 4 din 26 noiembrie 2018 cu privire la aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova a lui Vincenzo Bonoli.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost casată integral hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul Central și a fost emisă o nouă decizie prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Bonoli Vincenzo cu privire la anularea deciziei nr. 4 din 26 noiembrie 2018 a Biroului Migrație și Azil, secția regională Nord.

Pentru a pronunța această decizie instanța de apel a reținut că, la data de 20 iunie 2017 a fost depistat cetățeanul Italiei Vincenzo Bonoli care a încălcat regulile de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, iar la 28 iunie 2017 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 333 alin. (1) Cod contravențional. Ulterior, la 26 noiembrie 2018, în privința cetățeanului Italiei a fost aplicată interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 3 ani deoarece a desfășurat activități de muncă fără permis de ședere eliberat de autoritățile competente.

Sub acest aspect, instanța de apel a conchis că, decizia din 26 noiembrie 2018 cu privire la aplicarea interdicției de intrare a fost emisă legal și întemeiat, iar argumentele invocate în cererea de chemare în judecată sunt formale și nu servi temei de anulare a deciziei.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, stabilind greșit starea de fapt în prezenta cauză, pe când concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii fiind justă, având la bază cumulul probelor administrate, în coraport cu normele legale ce guvernează raportul juridic litigios.

În conformitate cu art. 9 alin. (5) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova se comunică străinilor în scris de către organul care a adoptat măsura, împreună cu motivele care stau la baza dispunerii ei. Interdicția de intrare în Republica Moldova se aduce la cunoștința străinului printr-o decizie separată fie concomitent cu o decizie de returnare.

Reieșind din norma de drept citată, prima instanță just a concluzionat că, motivarea deciziei nr. N-4 din 26 noiembrie 2018 a Biroului Migrație și Azil, Secția regională Nord privind aplicarea interdicției de intrare în Republica Moldova nu

respectă condițiile de fond și formă obligatorie a deciziei, nerespectarea căreia duce la incidența soluției de anulare a acesteia.

Orice act de dispoziție, hotărâre, decizie, ar putea fi impusă ca obligatorie și pretinsă ca fiind legală, doar în cazul prezenței semnelor de autenticitate ale acestora și anume: semnarea acestora de către persoana împuternicită prin lege în acest sens și cu aplicarea indicelui de autenticitate grafic sub forma ștampilei autorității emitente. Condiția prezenței semnelor de autenticitate se referă la întreg corpul deciziei, hotărârii ci nu doar la anumite părți a acesteia.

Astfel, este inadmisibilă situația în care în raport cu partea introductivă și dispozitivul deciziei ar fi aplicate semnele de autenticitate, iar motivarea deciziei să fie redactată separat, fără ca în raport cu motivarea soluției să fie aplicate careva semne grafice confirmative ale caracterului autentic, situație prezentă în prezenta speță.

La caz, motivarea deciziei nr. N-4 din 26 noiembrie 2018 a Biroului Migrație și Azil, Secția regională Nord, nu este parte integrantă a deciziei, aceasta fiind redactată separat pe partea verso și în formă simplă, fără a fi aplicate careva semne de autenticitate prin semnătura și ștampila autorității emitente ce ar confirma cele indicate.

Această situație este una inadmisibilă și contrară condiției și formei obligatorie a unui act administrativ individual, ceea ce duce la anularea acestuia.

Subsidiar, este de menționat și faptul că, potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Biroului Migrație și Azil din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea nr. 914 din 7 noiembrie 2014 a Guvernului Republicii Moldova, misiunea Biroului constă în realizarea prerogativelor ce țin de implementarea politicii în domeniul migrației și azilului, de gestionarea fenomenului migrației prin admisia și documentarea străinilor cu acte de identitate, de recunoașterea statutului de refugiat și a statutului de apatrid, de acordarea protecției umanitare, de coordonarea procesului de integrare a străinilor în Republica Moldova, de controlul legalității șederii străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, de custodia publică și aplicarea corespunzătoare a măsurilor de îndepărtare și a măsurilor restrictive.

Materialele cauzei atestă faptul că, Vincenzo Bonoli este parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2015370470 intentată de către Procuratura raionului Fălești (f.d.54-60).

Reieșind din misiunea Biroului, la emiterea deciziei nr. N-4 din 26 noiembrie 2018, Biroul Migrație și Azil, Secția regională Nord a cunoscut sau urma să cunoască despre calitatea procesuală a lui Vincenzo Bonoli.

Astfel, prin decizia nr. N-4 din 26 noiembrie 2018 cu privire la aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova în privința lui Vincenzo Bonoli pentru o perioadă de trei ani, s-a instituit o îngrădire a dreptului acestuia la un proces echitabil, de a participa în cadrul unui dosar penal, în calitate procesuală de parte vătămată, prin ce se încalcă dreptul acestuia la un proces echitabil.

Iar, interdicția aplicată prin decizia contestată, face imposibilă participarea și prezentarea lui Vincenzo Bonoli la examinarea cauzei penale, în calitate de parte vătămată.

În concluzie, având în vedere dispozițiile normelor citate supra, instanța de recurs constată netemeinicia concluziei instanței de apel, care eronat a aplicat și interpretat normele de drept material și a dat o apreciere greșită situației de fapt.

În astfel de împrejurări, Colegiul apreciază ca fiind justă concluzia primei instanțe prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Vincenzo Bonoli privind anularea deciziei nr. N-4 din 26 noiembrie 2018 a Biroului Migrație și Azil, Secția

regională Nord cu privire la aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 3 ani, din data de 26 noiembrie 2018 până la data de 26 noiembrie 2021, cetățeanului Italiei Vincenzo Bonoli.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a materialului probator, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și a emite o decizie nouă prin care se menține hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul Central.

Soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanța de recurs, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, potrivit căruia examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3), 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Bonoli Vincenzo, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu.

Se casează integral decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți se emite o decizie nouă, prin care se menține hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul Central, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Bonoli Vincenzo împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu